



# Fráxiles na pandemia

---

Coordinadora de Crentes Galegos

## 1.- Vivir unha espiritualidade da fragilidade

Neste ano 2020, ano de pandemia, de confinamentos, peches perimetrais, distanciamentos, máscaras de seguridade; ano de medos, de desconfianzas, de desesperanzas, de penas e angustias para tanta xente; percibimos un novo xeito de poñer obstáculos no camiño da Paz e do ben común.

Fronte a estes tempos difíciles e duros, queremos levar ánimo transmitindo a Boa Nova de que outro mundo máis xusto e solidario é posible. Esta situación que nos toca vivir, podémola superar apoiándonos, acompañando as persoas máis empobrecidas e excluídas, vencendo o individualismo... Sabemos que a persoa é sempre o máis importante e polo tanto, desde a nosa fragilidade, todos os seres humanos somos necesarios para transformar esta realidade.

## 2.- O monstro do coronavirus COVID-19

Por se non fose suficiente cos problemas que temos, un virus estanos a abocar a situacións extremas, de dificultade nas relacións persoais, de perda de emprego, de cambio de xeito de traballar; está levando ao peche os pequenos traballos autónomos e obriga as empresas grandes a acollerse aos ERTES no mellor dos casos. A inseguridade, a depresión, o pesimismo, o individualismo volven afundirnos nunha grave crise. O peor deste monstro é que nos paraliza, nos exaspera, nos divide, nos enfrenta e nos exacerba.

A pandemia veu alterar a nosa realidade no ámbito da saúde e no ámbito social, económico, profesional, cultural e político. Os efectos da COVID-19 son coñecidos: numerosas persoas contagiadas e mortas (moitas delas entre os nosos maiores), redución de ingresos económicos, falla de redes de protección... Todo isto fai necesario un novo humanismo a nivel mundial. A COVID-19 pode ser superada no campo da saúde, pero necesita ser superada, tamén, nos demais ámbitos da vida. Non podemos saír como antes da pandemia, temos que saír máis corresponsables. Debemos preguntarnos: como superar xuntos o virus da desigualdade e a pandemia da pobreza?

Segundo OXFAM, ata 500 millóns de persoas poderían caer na pobreza debido á crise, o que faría retroceder algúns países tres décadas na loita contra a pobreza. OXFAM propón un plan de rescate urxente para 85 países con especiais necesidades mediante a renovación das políticas financeiras e fiscais e vacinas de balde para todos e todas.

A crise do 2008 deixou España como cuarto país da UE máis desigual, cunha taxa de pobreza do 22 %, e un mundo laboral precario. No 2020, o coronavirus está provocando unha crise económica aguda que supón que máis de 700.000 persoas traspasarán o portal da pobreza (un 26 % da poboación). O PIB e a renda dispoñible estanse derrubando no país, afectando os empregos precarios (especialmente as persoas inmigrantes). Oxfam Interión propón para España medidas tributarias a curto prazo, así como unha transformación profunda do sistema fiscal. Avanzar polo camiño actual fará ensanchar a fenda da desigualdade, e millóns de persoas serían arrastradas á fame e á pobreza. As accións a levar a cabo son urxentes e diferentes do feito ata agora. Este é o reto. É cuestión de xustiza. É un reto a afrontar con decisión e solidariedade fonda.

### **3.- Necesidade dunha humanidade unida e solidaria**

A Coordinadora de Crentes Galegos, anima a non quedarnos de brazos cruzados. Non son tempos para o pesimismo. A ocasión esíxenos grandes cambios de forma de pensar e xeitos de actuar.

Vemos a necesidade de confiar moito máis nas persoas, de pensar no que é mellor para elas e non só no beneficio económico. Vemos a necesidade de cambio a un sistema político máis participativo, menos burocrático e máis de servizo á colectividade. Vemos a necesidade de potenciar o ensino, a sanidade, a cultura, a ciencia, o transporte... como servizos públicos. Vemos a necesidade dun cambio económico, mercantil e financeiro, que elimine a situación actual de que a riqueza estea en poucas mans. Vemos a necesidade de acoller as persoas migrantes e de esixir aos gobernos que tomen medidas para legalizar a situación de miles de persoas migrantes e refuxiadas, en lugar de aplicar a devolución aos países de orixe. É necesario un compromiso unitario e solidario para transformar este mundo e facelo máis humano, xusto e habitable; feliz e en Paz. Temos que ter claro que se non o facemos nós pola base, os de enriba non o van facer porque están moi ben como están.

#### **4.- Soños de fraternidade: un novo modelo social coa persoa no centro**

A última Encíclica Social do Papa Francisco, *Fratelli Tutti*, fai un chamamento a toda a cristiandade a soñar e traballar para construír unha única humanidade na que todas as persoas sexamos irmás. Dinos o Papa Francisco que «cando se respecta a dignidade das persoas e os seus dereitos son recoñecidos e tutelados, florece tamén a creatividade e o enxeño». Habería que engadir que, tamén, se potencia o amor, a xustiza e a Paz.

Como afirma a Encíclica:

- ...«fronte a diversas formas de eliminar ou ignorar os demais, sexamos capaces de reaccionar levando un novo soño de fraternidade e amizade social máis alá das palabras».
- ...«fagamos o posible para que tanta dor como se dá na actualidade no mundo, non sexa inútil, que sexamos capaces de dar un salto cara a unha forma nova de vida e descubramos definitivamente que nos necesitamos todas as persoas, unhas a outras».

- ...«O ser humano está feito de tal xeito que non alcanza a súa realización e plenitude se non ten medios para desenvolverse mediante unha entrega sinxela de si mesmo aos demais».
- ...«Todos os seres humanos nacemos nesta terra coa mesma dignidade. As diferenzas de cor, relixión, capacidades, lugar de nacemento, lugar de residencia e tantas outras, non poden antepoñerse nin utilizarse para xustificar e soste os privilexios».
- ...«Temos que «asumir» a cultura do diálogo como camiño para a colaboración común e como conduta para o coñecemento recíproco».

O Papa Francisco fai unha proposta con esta encíclica a todas as persoas de boa vontade, e dun xeito especial ás persoas crentes nun Deus Pai e Nai, cara a lograr unha nova orde Mundial coas persoas pobres no centro. Tamén nos propón que o AMOR supere o odio, o medo, o individualismo, a competitividade, a exclusión...; que a XUSTIZA busque a superación das desigualdades, o reparto da riqueza, a protección da natureza... e a PAZ desprace as guerras, a violencia, a opresión, as rivalidades polo poder...

No comezo dun novo ano, temos que ter a esperanza na construción dunha nova sociedade do coidado e do ben común. A nosa esperanza non morre pois cremos na bondade das persoas e de toda a humanidade.

**Coordinadora de Crentes Galegos**  
Decembro de 2020